

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ส่วนงาน กสทช. ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์ (โทร. ๓๙๖)

ที่ สทช. ๑๐๐๓.๑๐ / ๘๙๒

วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเปิดเผยความเห็นในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๒ ของการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๙

เรียน รสทช. ก่อกิจฯ (เลขานุการ กทค.)

ตามที่ได้มีการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๙ และในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔.๒ เรื่อง แนวทางดำเนินการกรณีการเรียกให้ผู้ให้บริการนำส่งเงินรายได้จากการให้บริการในช่วงระยะเวลาคุ้มครอง ตามประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการคุ้มครองผู้ใช้บริการเป็นการชั่วคราวในกรณีสิ้นสุดการอนุญาตสัมปทาน หรือสัญญาการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ พ.ศ. ๒๕๕๖ ผมได้แสดงความเห็นนอกเหนือจากมติที่ประชุม ผมจึงขอเปิดเผยความเห็นเพิ่มเติมของผม เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๙ ในส่วนหมายเหตุของระเบียบวาระที่ ๔.๒ ทั้งนี้เพื่อเป็นไปตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พ.ศ. ๒๕๕๓ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(นายประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์)

กสทช.

ความเห็น กสทช. ประวิทย์ เพื่อบันทึกในรายงานการประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๙ ระเบียบวาระที่ ๔.๒

“ผมเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องถอนฟ้องคดีปกครอง คดีหมายเลขดำที่ ๑๒๒๘/๒๕๕๙ ที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางไว้แล้วเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ เนื่องจากเพื่อมิให้รัฐเสียหาย และจำนวนเงินที่เรียกร้องในคดีดังกล่าวถือเป็นจำนวนเงินขั้นต่ำของรายได้จากการให้บริการฯ ที่บริษัท ทรุ มูฟ จำกัด ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ในช่วงที่ ๑ นอกจากนี้สำนักงานอัยการสูงสุดได้พิจารณาเห็นชอบด้วยแล้ว จึงได้รับว่าต่างให้ ตามนัยมาตรา ๑๔ (๕) แห่ง พ.ร.บ. องค์การอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และเห็นว่า ตามคำฟ้องของสำนักงานอัยการสูงสุดในคดีดังกล่าวค่อนข้างรัดกุม เป็นประโยชน์ในทางคดีและรูปคดี จึงมิได้เสียเปรียบในรูปคดีแต่อย่างใด นอกจากนั้นยังมีเหตุผลในเชิงหลักการอีกดังนี้

๑. การที่จะกำหนดจำนวนเงินนำส่งรายได้แผ่นดินในท้ายที่สุดต้องเป็นไปตามผลการพิจารณาของคณะทำงานตรวจสอบเงินนำส่งรายได้แผ่นดินจากการให้บริการในระยะเวลาคุ้มครองผู้ใช้บริการบนคลื่นความถี่ ๑๘๐๐ MHz และกระบวนการตามประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการคุ้มครองผู้ใช้บริการเป็นการชั่วคราวในกรณีสิ้นสุดการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งแม้ประกาศ กสทช. ดังกล่าวมิได้กำหนดให้การดำเนินการตรวจสอบเงินรายได้ฯ จะต้องมีการพิจารณาออกมาเป็นช่วงเวลา แต่เห็นได้ว่า การที่กฎหมายมิได้กำหนดเรื่องใดไว้ เป็นอำนาจดุลพินิจ (Discretionary Power) ที่กฎหมายมอบอำนาจให้ฝ่ายปกครองใช้อำนาจพิจารณากำหนดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้นเมื่อที่ประชุม กทค. ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๘ มีมติเรียกรายได้จากการให้บริการระหว่างวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ (ช่วงที่ ๑) แล้ว และคณะทำงานฯ ได้พิจารณามีความเห็นยืนยันจำนวนเงินรายได้จากการให้บริการในช่วงเวลาดังกล่าวแล้ว จึงมิได้มีข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปสำหรับหลักเกณฑ์และจำนวนการนำส่งเงินรายได้จากการให้บริการฯ ในช่วงที่ ๑ ซึ่งมีการยื่นฟ้องเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๒๒๘/๒๕๕๙ ไว้

๒. ในทางคดีปกครอง การขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางเพื่อให้ผู้ให้บริการดังกล่าวนำส่งเงินรายได้ฯ ในช่วงที่ ๒ และช่วงที่ ๓ ยังสามารถกระทำต่อไป เนื่องจากเป็นหนี้คนละคราวกันกับคดีที่ฟ้องแล้ว จึงไม่เป็นการฟ้องซ้อนหรือฟ้องซ้ำหรือดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๗๗๕๑/๒๕๓๘) ในทางกลับกัน หากดำเนินการถอนฟ้องคดีเดิมตามที่สำนักงาน กสทช. เสนอมา อาจเกิดปัญหาข้อกฎหมาย ตามข้อ ๓๖ ของระเบียบที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่กำหนดว่า “นับแต่เวลาที่ได้ยื่นคำฟ้องต่อศาลแล้ว คดีนั้นอยู่ในระหว่างพิจารณา และผลแห่งการนี้ (๑) ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันนั้นต่อศาลเดียวกันหรือต่อศาลอื่นอีก...” ดังนี้ หากมีการถอนฟ้องและจะนำคดีไปยื่นฟ้องใหม่ จึงอาจเป็นการฟ้องซ้อนได้ ซึ่งต้องห้ามมิให้ศาลรับคำฟ้องไว้พิจารณา เนื่องจากมีสภาพแห่งข้อหาและข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหา รวมทั้งคำขอบังคับลักษณะเดียวกัน ทั้งนี้ การยื่นฟ้องต่อศาลแล้วขอถอนฟ้องต่อมาในขณะที่คดียังอยู่ระหว่างการพิจารณา เป็นเทคนิคทางกฎหมายอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีนำมาฟ้องใหม่ไม่ได้ นักกฎหมายจึงพึงต้องระมัดระวัง

๓. เมื่อมีการให้บริการในระยะเวลาคุ้มครองผู้ใช้บริการบนคลื่นความถี่ ๑๘๐๐ MHz และมีเงินรายได้จากการให้บริการฯ เกิดขึ้นมาตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ หรือเกือบครบสามปีแล้ว หากจะมีการเรียกเก็บเงินรายได้จากการให้บริการทั้งหมดในขณะนี้ อาจมีปัญหาตามมาหลายด้าน เช่น ปัญหาอายุความ ดอกเบี้ย ฐานะทางการเงินของผู้ให้บริการ ฐานอำนาจทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และพยานหลักฐาน เป็นต้น”